
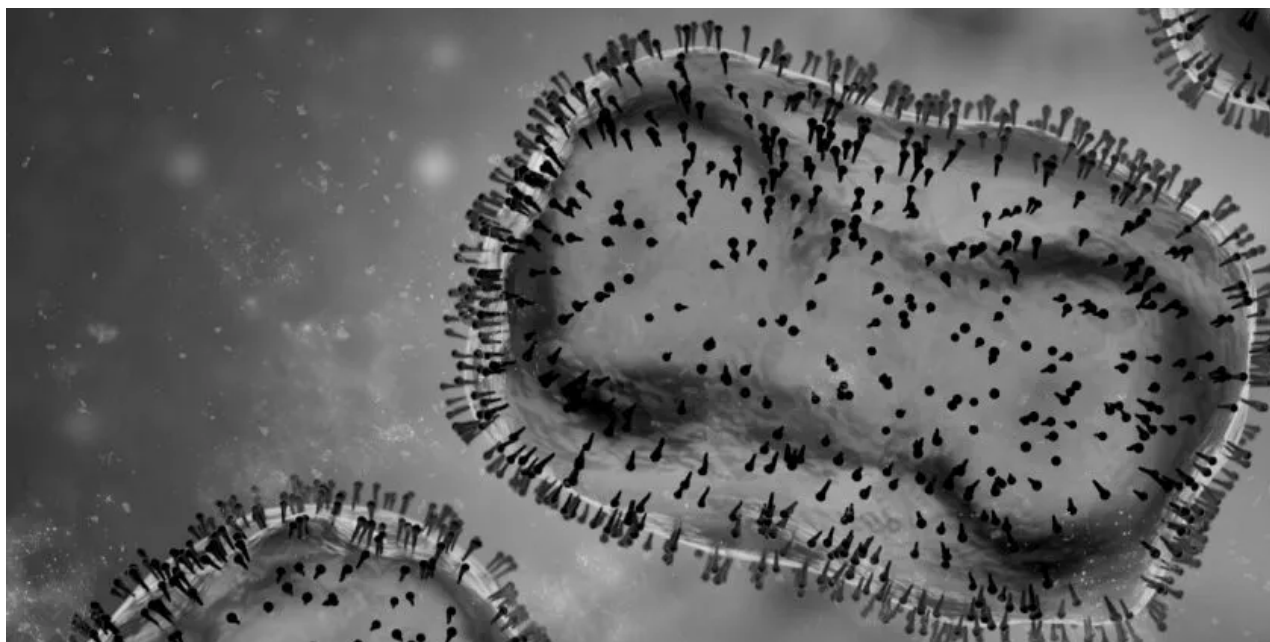

Výroba opičích neštovic, část první

 necenzurovanapravda.cz/2024/08/vyroba-opicich-nestovic-cast-prvni

21 srpna, 2024

Aktuálně jsou v popředí WHO i médií opičí neštovice. Nikdo se ovšem nedívá na pozadí jejich údajného šíření v Africe. Skutečně jde o zoonózu přenášenou masem, jak tvrdí oficiální propaganda? Nebo jde o něco úplně jiného?

Možná si říkáte, že začnu odkazovat na pásový opar z Covid vakcín, ale tuto tezi jsem ve vztahu k Africe považovala za nesmyslnou, protože tam téměř nikdo – a už vůbec nikdo mladý- tuto injekci nedostal.

Země, kde se nyní opičí neštovice šíří, mají extrémně nízkou proočkovanost – kolem 2% většinou nejstarších lidí. Odkud se tedy opičí neštovice berou a jak se šíří?

Na toto téma se nyní podíváme v článku na pokračování, jehož první část si můžete přečíst nyní.

Minulou středu Tedros Adhanom Ghebreyesus, generální ředitel Světové zdravotnické organizace (WHO), vyhlásil druhý stav ohrožení veřejného zdraví v důsledku opičích neštovic

mezinárodního významu (PHEIC) kvůli případům kdysi vzácných opičích neštovic (nyní přejmenovaných na mpox) hlášených z deseti afrických zemí.

„Kromě dalších propuknutí jiných tříd mpox v jiných částech Afriky je jasné, že koordinovaná mezinárodní reakce je nezbytná k zastavení těchto propuknutí a záchraně životů,“ řekl a apeloval na více peněz a vakcín od dárců.

Toto oznámení následovalo po výzvě WHO z minulého týdne výrobcům vakcín proti mpoxu, aby předložili dokumentaci pro seznamy nouzového použití (EUL).

EUL umožňují UNICEF a GAVI nakupovat nelicencované léky pro distribuci do zemí s nízkými příjmy. Opičí neštovice jsou k nerozeznání od pravých neštovic bez laboratorního testování, proto se vakcíny proti „vymýceným“ neštovicím s jejich jinak omezenými komerčními trhy přeměňují a nasazují.

Kombinace EUL a PHEIC také znamená, že výrobci mohou očekávat, že jako pokusné králíky bez odpovědnosti využijí obyvatele zemí s nízkými příjmy, jako je Demokratická republika Kongo (DRC), která je opět v centru ohniska.

Je třeba si položit otázku, proč téměř všechny PHEICS vznikly z této zbídačené, ale vzhledem k jejímu jedinečnému bohatství přírodních zdrojů strategicky důležité zemi.

Opičí neštovice a před nimi ebola byly od jejich objevení před pěti desetiletími až do posledního desetiletí jen velmi vzácné. Ještě důležitější je, že je třeba si položit otázky o tom, jaký možný přínos sehrály očkovací programy, které byly v posledních 15 letech postupně vnuceny DRK a dalším africkým zemím.

Opičí neštovice, které jsou klinicky nerozeznatelné od pravých neštovic, byly identifikovány v roce 1958 po nefatálním vypuknutí u opic makaků cynomolgus (kraby se živícími) ve Státním sérovém

institutu v Kodani.

Tyto opice, které pocházejí z jihovýchodní Asie, byly dovezeny SSI ze Singapuru pro svůj program vakcíny proti dětské obrně. Přestože opičí neštovice mají inkubační dobu 3–17 dní, opice onemocněly podstatně později, 51–60 dní po příjezdu do Dánska.

Institut dospěl k závěru, že nemocné opice musely mít latentní infekce, když přišly, protože při pitvě našli nějaký virus v ledvinách zdravých opic, což je potenciálně vážný problém, protože ledviny opic se používají k výrobě vakcíny proti dětské obrně.

V průběhu příštího desetiletí se občas vyskytla ohniska opičích neštovic u asijských opic v mnoha laboratořích na očkování proti obrně po celém světě, ale nikdy nebyli infikováni žádní lidé.

To vedlo Donalda Hendersona, hlavního lékaře Programu eradikace neštovic (SEP), k závěru, že „člověk může být vůči tomuto viru poměrně necitlivý.“

Přesto v 70. letech 20. století zahájila SEP řízená Hendersonem dohled na opičí neštovice v Africe, kde se opice živící kraby nenacházejí, ale vakcíny proti obrně ano. V roce 1970, dva roky po posledním hlášeném případě neštovic v Zairu (později KDR), byl identifikován první případ lidských opičích neštovic u devítiměsíčního dítěte.

O dva měsíce později zemřelo na spalničky. Během tohoto desetiletí bylo v Africe hlášeno pouze 47 lidských případů opičích neštovic, z toho 39 u dětí mladších deseti let. Tři dospělí a jedno dítě měli viditelné jizvy po očkování proti neštovicím, ale krevní testy u 36 pacientů ukázaly, že všichni kromě jednoho již měli protilátky proti ortopoxním virům (třída virů, která zahrnuje neštovice a opičí neštovice) v důsledku předchozí expozice.

K 38 případům došlo v Zairu a sedm dětí mladších sedmi let zemřelo, což je v průběhu desetiletí na zemi s 20% dětskou úmrtností ze všech příčin neobyčejně nízké číslo. Bylo to označeno za zoonózu (nákaza přenášená ze zvířat na člověka) a jako obvykle byla obviňována konzumace masa.

Pravděpodobně lze s jistotou předpokládat, že se nikdo nezabýval tím, zda vakcíny proti obrně nesehrály určitou roli.

PHEIC ze srpna 2024 je druhým PHEIC proti opičím neštovicím. Opičí neštovice, nebo ‚mpox‘, jak tomu nyní WHO říká, byly až do roku 2022, kdy se zprávy o případech zvýšily na úroveň 23krát vyšší než všechny předchozí případy, velmi vzácné.

Úřady veřejného zdraví tvrdí, že jsou endemické v tropických deštných pralesech střední a západní Afriky, ale kupodivu tyto země představovaly pouze 1 procento případů.

Evropský region WHO v květnu 2022 oznámil, že došlo k atypickému propuknutí opičích neštovic. Spojené království bylo první zemí, která nahlásila případy dne 7. května 2022.

Poté byl v červnu 2022 nouzový výbor WHO požádán, aby zvážil, zda jsou opičí neštovice stav nouze, ale konsensem se rozhodlo, že žádný PHEIC neexistuje.

Generální ředitel Tedros Adhanom Ghebreyesus se nenechal odradit a zeptal se znovu, a přestože se výboru nepodařilo dosáhnout konsensu, 23. července 2022 prohlásil první opičí neštovice za PHEIC, přičemž WHO nyní tvrdí, že opičí neštovice, které se dříve většinou vyskytovaly velmi zřídka, jsou sexuálně přenosná infekce.

„Ačkoli vyhlašuji stav ohrožení veřejného zdraví mezinárodního významu, v tuto chvíli se jedná o ohnisko, které se soustředí mezi muži, kteří mají sex s muži, zvláště mezi těmi, kteří mají více sexuálních partnerů,“ řekl Tedros.

„To znamená, že se jedná o epidemii, kterou lze zastavit správnými strategiemi ve správných skupinách.“

Jedním z hlavních důvodů, proč Tedros vyhlásil PHEIC v roce 2022, bylo urychlit výzkum použití vakcín, léčiv a dalších nástrojů. Ve skutečnosti den předtím, než Tedros oznámil PHEIC, Evropská agentura pro léčivé přípravky (EMA) uvedla, že Imvanex, živá modifikovaná vakcína proti neštovicím Ankara (MVA) vyráběná společností Bavarian Nordic, byla vzhledem k podobnosti považována za potenciální vakcínu proti opičím neštovicím.

PHEIC nepochybně odemyká stálou smlouvu Bavarian Nordic s americkým Biomedical Advanced Research and Development Authority (BARDA) na tuto vakcínu, jejíž platnost vyprší v roce 2026 a má hodnotu až 1,03 miliardy dolarů.

EMA, která v roce 2013 vydala rozhodnutí o registraci přípravku Imvanex k prevenci neštovic, uvedla, že její Výbor pro humánní léčivé přípravky (CHMP) vyvozuje z testů na zvířatech, že by mohl být účinný při prevenci opičích neštovic u lidí, prodloužila tak registraci společnosti Bavarian Nordic, což společnosti umožnilo „potvrdit účinnost“ shromažďováním údajů z pozorovací studie během probíhající evropské epidemie opičích neštovic.

V roce 2019, po studii MVA-BN financované CDC provedené v DRC, aby se zjistilo, zda funguje proti opičím neštovicím, o nichž se tvrdilo, že jsou endemické v regionu, americký Úřad pro kontrolu potravin a léčiv (FDA) povolil takové použití pro značku JYNNEOS.

Po deklaraci z roku 2016, která rozšířila krytí odpovědnosti za protipatření proti neštovicím z roku 2008 na další druhy neštovic, bylo pohodlně již zavedeno zproštění odpovědnosti podle zákona o neštovicích USA, které se vztahuje na JYNNEOS pro použití proti opičím neštovicím.

V srpnu 2022 vydala FDA povolení k nouzovému použití (EUA) pro přípravek JYNNEOS k použití jako vakcína proti opičím neštovicím. Britský úřad pro regulaci léčiv a zdravotnických produktů (MHRA) se poté rozhodl povolit dovoz JYNNEOS s tím, že použití evropské licencované verze Imvanex proti opičím neštovicím by představovalo „použití mimo označení.“

Zdá se, že šlo o zajištění proti případným nárokům na kompenzaci vyplývající z jeho použití.

Pomoci Bavarian Nordic vydělat peníze na vakcínu proti pravým neštovicím je jedna věc, ale PHEIC v roce 2022 také popohnal do vývoje výrobu mRNA vakcíny proti opičím neštovicím.

23. května 2023 Moderna oznámila, že zahajuje předklinické práce na mRNA vakcíně. Určitě budou mezi žadateli o EUL.

Do 15. srpna 2023, v rámci své desetileté strategické spolupráce s vládou Spojeného království, Moderna a NHS zahájily nábor 350 zdravých dobrovolníků, kteří předtím nebyli očkováni proti mpox nebo neštovicím, aby se zúčastnili fáze 1 a 2 klinické studie mPower nové vakcíny mRNA-1769 společnosti Moderna.

Koalice pro inovace v připravenosti na epidemie (CEPI), samozvaná očkovací organizace, kterou založili Jeremy Farrar a Bill Gates a která aktivně podporovala Covidovou hysterii, která byla nezbytná pro vývoj vakcíny v roce 2020, byli také u tohoto případu.

V září 2023 CEPI poskytla 90 milionů dolarů společnosti BioNTech, rivalovi Moderny, aby mohla pracovat na nové vakcíně proti opičím neštovicím. Profesor Ugur Sahin, generální ředitel a spoluzakladatel společnosti BioNTech, to odůvodnil takto:

„Mpox může způsobit vážné komplikace, zejména u dětí a těhotných žen a také u jedinců s oslabenou imunitou. Globální epidemie, která byla prohlášena za stav ohrožení veřejného zdraví mezinárodního

významu, zdůrazňuje potřebu vysoce účinné, dobře tolerované a dostupné vakcíny proti mpoxu. Náš program BNT166 jsme zahájili v květnu 2022, abychom pomohli vyřešit tuto potřebu.“

Zdá se, že skutečným důvodem druhého PHEIC proti opičím neštovicím je usnadnit testování těchto mRNA vakcín ve fázi 3 ve velkém měřítku.

Koneckonců, „je to nouzový stav“ – došlo k téměř 14 000 případům. Co však může být příčinou rostoucího počtu lidí trpících kdysi zřídka viděnými opičími neštovicemi? To je otázka, kterou se budeme zabývat ve druhé části.

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ ■ ■ [Celkem: 15 Průměrně: 5]